

Konferensraad Dithmer.

København, Vesterbrogade 3, den 18. Oktober 1918.

Til Folketingets Udvalg for nye Skattelove.

Jeg beder det højtærede Udvalg om Undskyldning for nærværende Henvendelse, der tilsyneladende angaar et ikke væsentligt og meget specielt Spørgsmaal vedrørende Forslaget til Loven om den overordentlige Formueskat, men som dog sikkert har en for en ret omfattende Kreds saa indgribende Betydning, at dets Overvejelse i Udvalget formentlig ikke turde være helt upaakrævet.

Ifølge de nugældende Skattelove skal den, der har Rentenydelsen af en Kapital, svare Formueskat af samme, saafremt den, der har Ret til den fremtidige Besiddelse af Kapitalen, er arveberettiget efter Rentenyderen.

Dette er et ofte forefaldende Tilfælde, idet det f. Eks. meget hyppigt sker, at en Ven eller Slægtning, jævnlig en Bedstefader, enten i levende Live eller i testamentarisk Form træffer Dispositioner, hvorefter et Barns Fader eller Moder for Livstid nyder Renten af en Kapital, som derefter skal tilfalde Barnet. Kapitalen anbringes som Regel midlertidigt i Overformynderiet, „Bikuben„s Forvaltningsafdeling e. l.

Den nævnte Lovbestemmelse lægger nu ved *stigende* Formueskatter en uforholdsmæssig større Byrde paa en saadan Rentenyder end paa almindelige Kapitalejere. Han er jo i Realiteten ikke andet end slet og ret Indehaver af et Legat, en Livrente, en Aftægt, en Pension — hvilket alt er fritaget for Formueskat —, idet den dertil svarende Kapital ganske er unddraget hans Dispositionsret saavel i hans levende Live som efter hans Død.

Han hæver sine 4 pCt. af Kapitalen (dog først efter at det forvaltende Institut har fradraget et Administrationsgebyr af 2—4 pCt. af Renten, altsaa en forlods Beskatning), og større Udbytte er han absolut afskaaret fra nogen Sinde at faa, medens almindelige Kapitalejere, *der svarer samme Formueskat*, kan — uden i nogen Henseende at løbe Spekulationsrisiko. — anbringe deres Midler i solide Bankaktier, i Køb af reelle faste Ejendomme, blive Parthavere i solide Forretninger eller paa anden forstandig og forsigtig Maade benytte Konjunkturerne.

Og endvidere: Medens almindelige Kapitalejere under Dyrtid, i Sygdomstilfælde eller under andre ekstraordinære Omstændigheder, f. Eks. naar Børn skal sættes i Vej, kan stifte billige Laan paa deres Aktiver eller forbruge en mindre Del af Kapitalen, som de eventuelt senere i normale Tider kan genoplægge, *siddet denne Rentenyder ikke inde med nogen Formue, som han kan lade bære Byrder af nye Skatter paa Formuen*, han er henvist til enten at sulte eller gøre Gæld paa ofte meget byrdefulde Vilkaar, da han jo ingen Sikkerhed kan stille —, hvis nogen overhovedet vil laane ham noget.

Og dog svarer, som anført, begge den samme Formueskat af samme Beløb. Saa længe denne Skat holdt sig indenfor de i Skattelovene af 1903, 1909 og 1912 fastsatte Grænser, var Skattebeløbet ikke højere, end at det for at undgaa Vanskelighederne ved at etablere en forskellig Behandlingsmaade vel nok kunde forsvares at paalægge Rentenyderen det. Men jeg skønner ikke rettere, end at man med Hensyn til nye Skatter paa Formue bør lade et Billigheds- og Retfærdighedskrav ske Fyldest paa dette Omraade. Selv om det maatte findes betænke-